

Cóisir na gCearc

Gobnait Uí Chonchubhair
Dómhnaíl Ó Bric a mhaisigh

‘Seo, mar sin!’ arsa an Chircín Dhonn.
‘Beidh cóisir againn.’

An chéad eagrán 2006

© An Roinn Oideachais agus Eolaíochta / Foras na Gaeilge, 2006

Athchlió 2013

Cach ceart ar cosaint. Ní ceadmhach aon chuid den fhóilséachán seo a atáirgeadh, a chur i gcomhad althfáil, ná a tharchur ar aon mhodh ná sí, bíodh sin leictreonach, meicniúil, bunaithe ar fhóilséadóir, ar thailéadadh nó eile, gan cead a fháil roimh ré ón bhfoilsitheoir.

Baineann an saothar seo le scéim Dhearthóirí Áiseanna Teagaisc na Roinne Oideachais agus Eolaíochta atá ann chun áiseanna Gaeilge a sholáthar do na bunscoileanna Gaeilacha agus do na bunscoileanna Ián-Chaeilge.

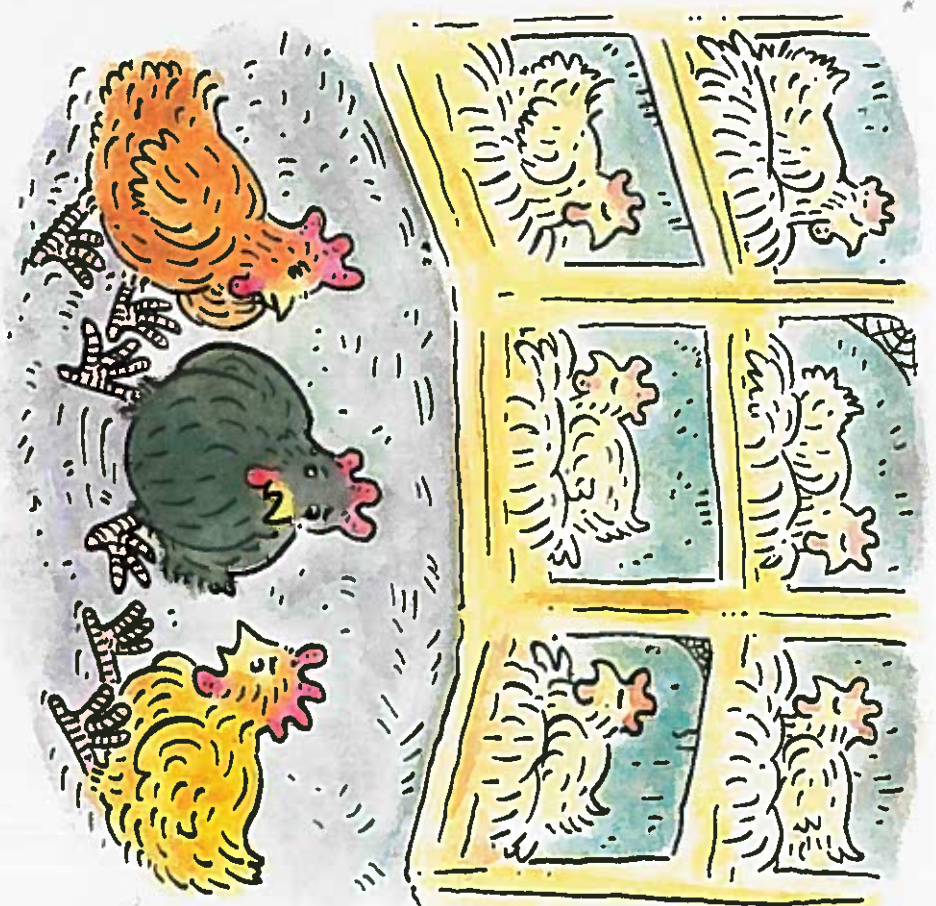
Dearthóirí Áiseanna Teagaisc na Gaeilge a scríobh

Dearadh agus leagan amach: Designit

Obair ealaíne: Dóimhál Ó Bric

PB Print a chloibhuail in Éirinn

An Gúm, 24-27 Sráid Fhíreidric Thuaidh, Baile Átha Cliath 1

Bhí cró na gcearc ciúin.

‘Tá an áit seo an-chiúin,’ arsa

an Chircín Rua.

‘Tá,’ arsa an Chircín Dhubh.

‘I bhfad róchiúin.’

‘Seo, mar sin!’ arsa an Chircín
Dhonn. ‘Beidh cóisir againn.
Tabharfaimid cuireadh do na
hainmhithe ar fad.’

‘Tabharfaimid!’ arsa an Chircín Rua.
‘Beidh cóisir againn. Beidh bia agus
deoch agus ceol againn.’

‘Caithfimid fógra a scríobh,’ arsa an Chircín Rua. ‘Cé acu againn is fearr ag scríobh?’

‘Tú féin,’ arsa an Chircín Dhubh.
‘Tú féin is fearr ag scríobh.’

Nuair a bhí an fógra scríofa ag an gCircín Rua chroch na cearca ar chrann mór darach é.

Isteach leis na cearca sa chró. Siúd
leo ag glanadh agus ag sciúradh.

Nuair a bhí an cró glanta ag na
cearca thosaigh siad ag báicail.

Chonaic an coileach an fógra ar an
gcrann darach. Ní mó ná sásta a
bhí sé.

‘Cóisir!’ ar seisean. ‘Aimhithe ag
ithe agus ag ól istigh i mo chrósa!
Caitheadh mé fógra eile a scríobh!’

Nuair a bhí an fógra scríofa aige
chroch sé ar an gcrann é.

Chonaic na hainmhithe an fógra.

Ní mó ná sásta a bhí siad.

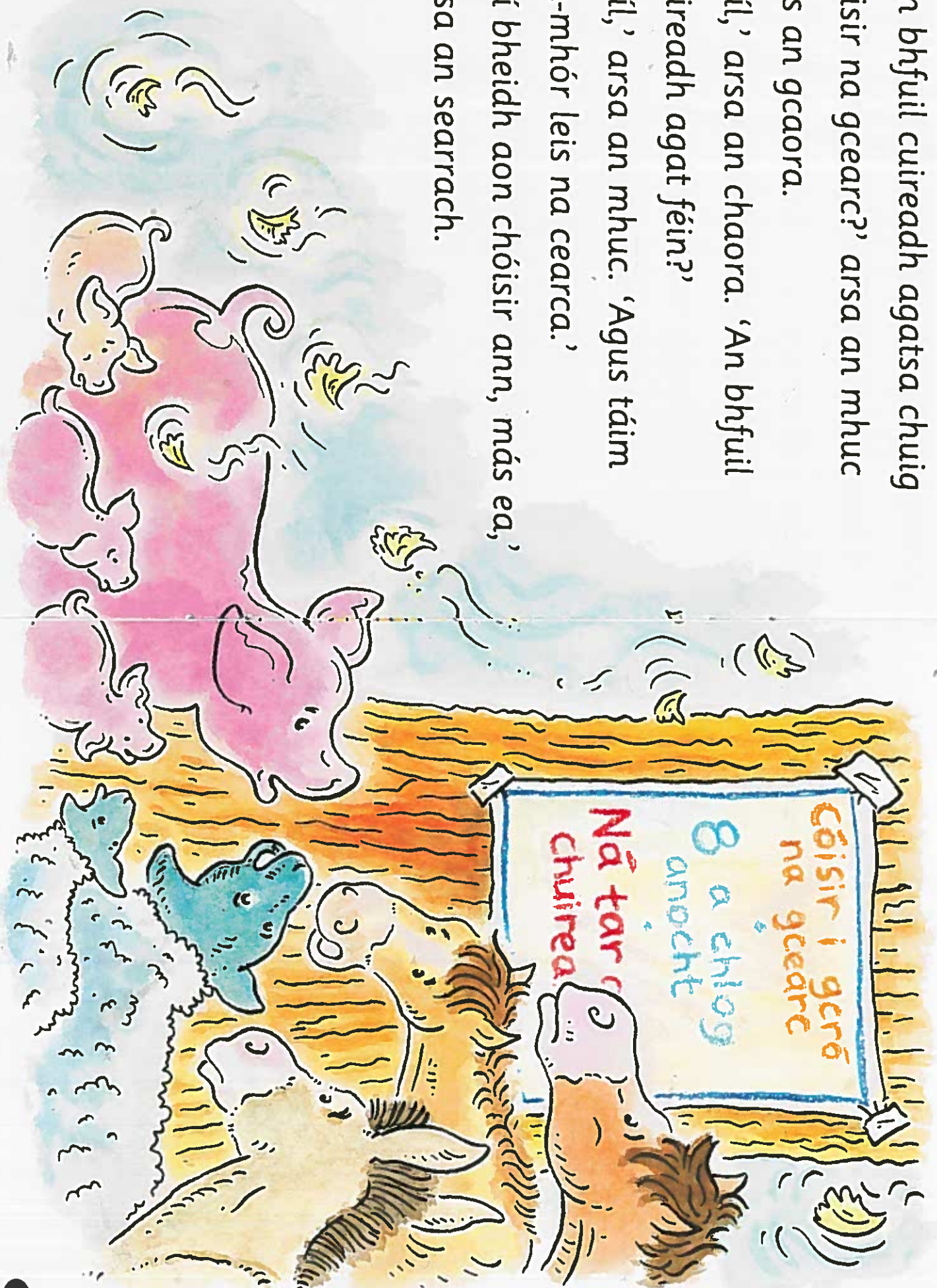
‘Caithfidh cuireadh a bheith againn,’ a dúirt siad le chéile.

‘An bhfuil cuireadh agatsa chuig cóisir na gcearc?’ arsa an capall leis an asal.
‘Níl,’ arsa an t-asal. ‘An bhfuil cuireadh agat féin?’
‘Níl,’ arsa an capall. ‘Agus táim mór leis na cearca.’

‘An bhfuil cuireadh agatsa chuig
cóisir na gcearc?’ arsa an mhuc
leis an gcaora.
‘Níl,’ arsa an chaora. ‘An bhfuil
cuireadh agat féin?’
‘Níl,’ arsa an mhuc. ‘Agus táim
an-mhór leis na cearca.’
‘Ní bheidh aon chóisir ann, más ea,’
arsa an searrach.

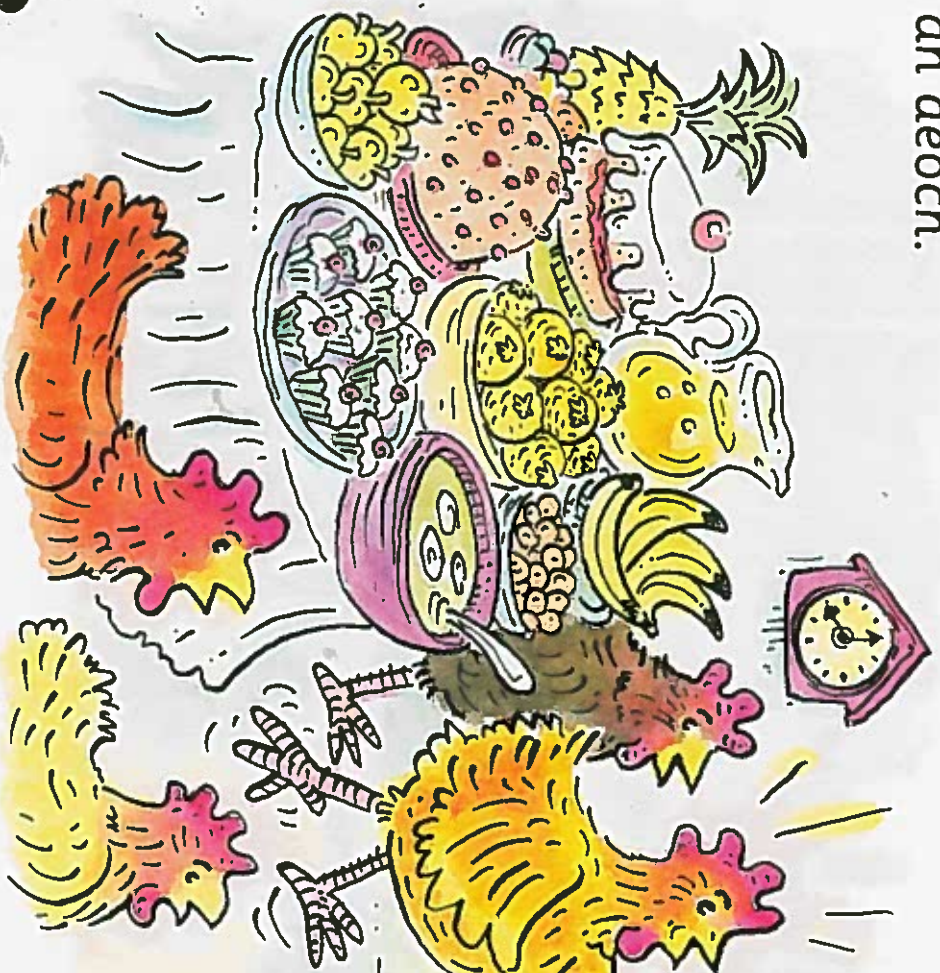

Chonaic an coileach na hainmhithhe.
 Chuala sé an chaint. Bhí sé breá
 sásta leis féin.
 ‘Hái Hái’ ar seisean. ‘Beidh an bia
 agus an deoch ar fad agam dom
 féin.’

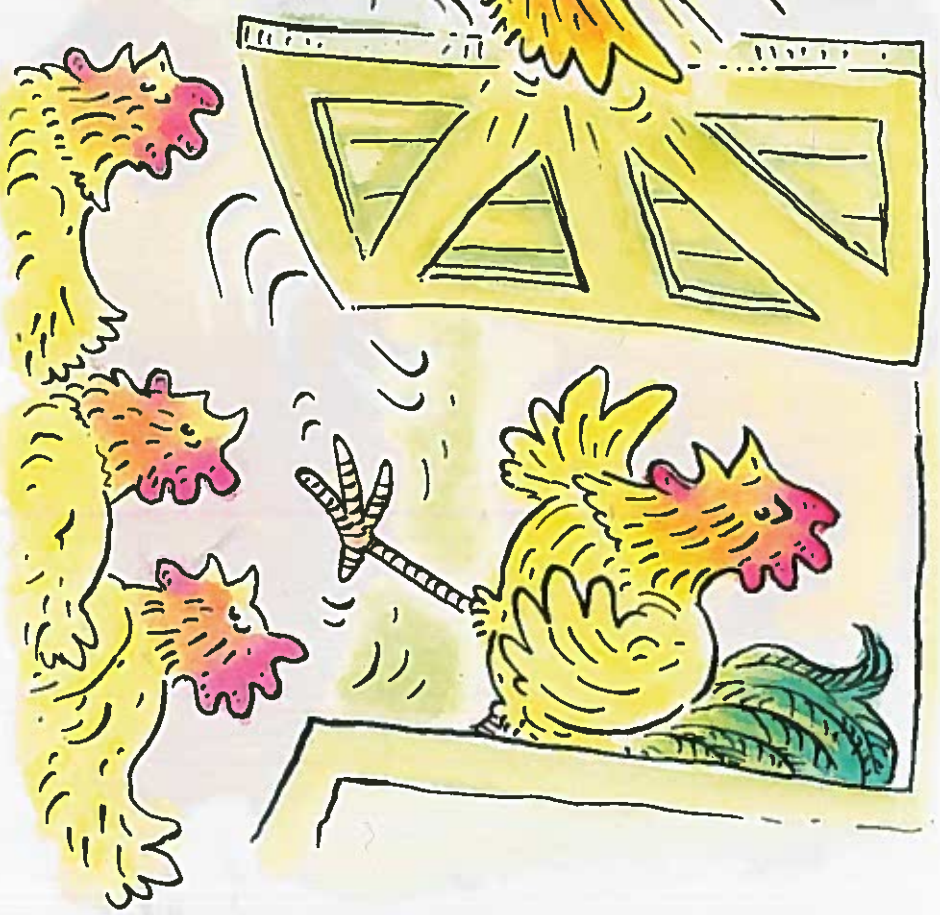

‘Tá sé in am an doras a oscailt,’
arsa an Chircín Rua.
Nuair a d’oscail sí é ní raibh ann
ach an coileach. Chonaic an
coileach an bia agus
an deoch.

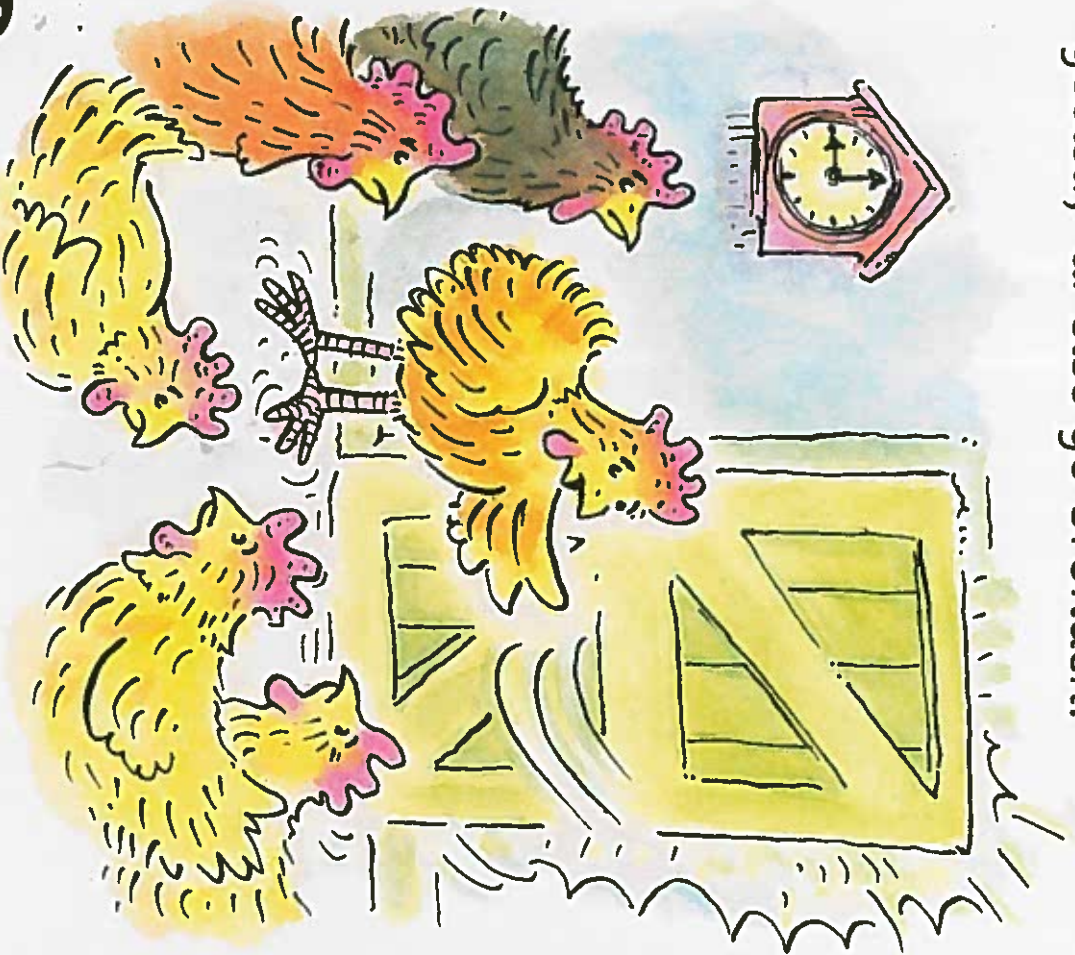
‘Tá ocras ormsa,’ ar seisean.
‘Caithfídh tú fanacht ansin nó go
dtiocfaidh na hainmhithe eile,’ arsa
an Chircín Rua leis.
Ní mó ná sásta a bhí an coileach.

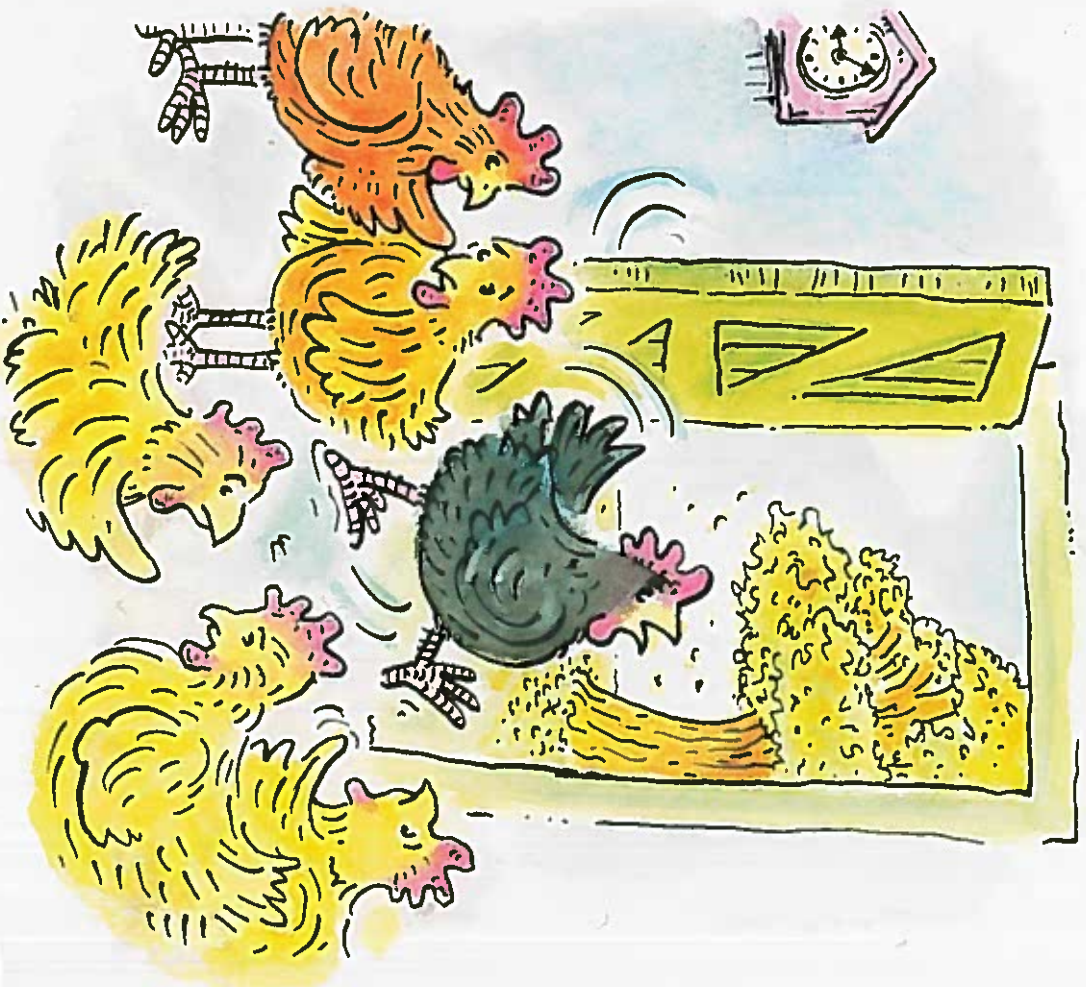

Ar a naoi a chlog dhún an Chircín
Rua an doras.

‘Níor tháinig ár gcairde chuig an
gcóisir,’ ar sise go brónach.

‘Bainfidh mé anuas an fógra,’ arsa
an Chircín Dhubh agus amach léi.

Bhí an coileach ina sheasamh ag an gcrann darach.

‘Níor tháinig ár gcairde chuig an gcóisir,’ arsa an Chircín Dhubh leis go brónach.

‘Nár tháinig?’ arsa an coileach.

Is ansin a chonaic an Chircín Dhubh an fógra.

‘A bhithiúnaigh!’ ar sise leis an gcoileach. ‘Is tusa a scríobh an fógra seo.’

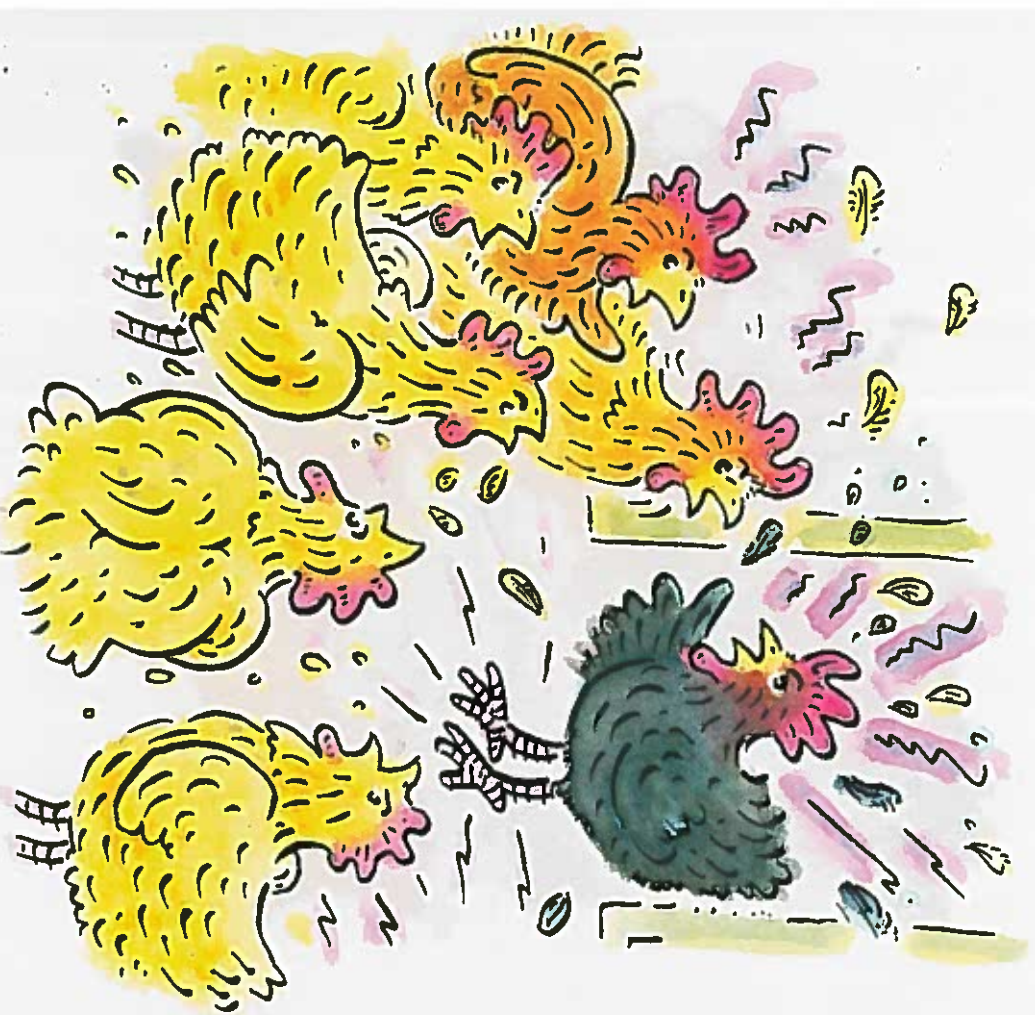

‘Hái Hái!’ arsa an coileach. ‘Anois beidh an bia agus an deoch ar fad agam dom féin.’

‘Ní bheidh, muise,’ arsa an chircín.

Nuair a chuala na cearca eile an scéal ní mó ná ná sásta a bhí siad leis an gcoileach.

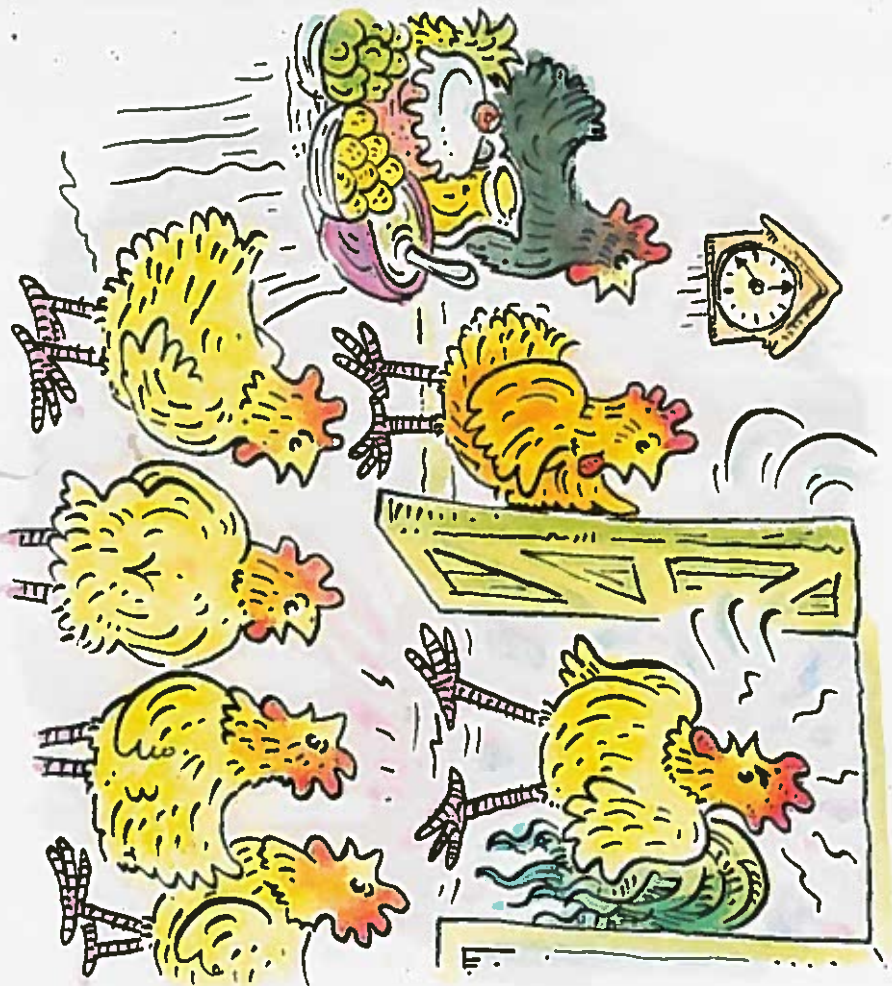
Lá arna mhárach chroch na cearca a bhfógra féin arís.

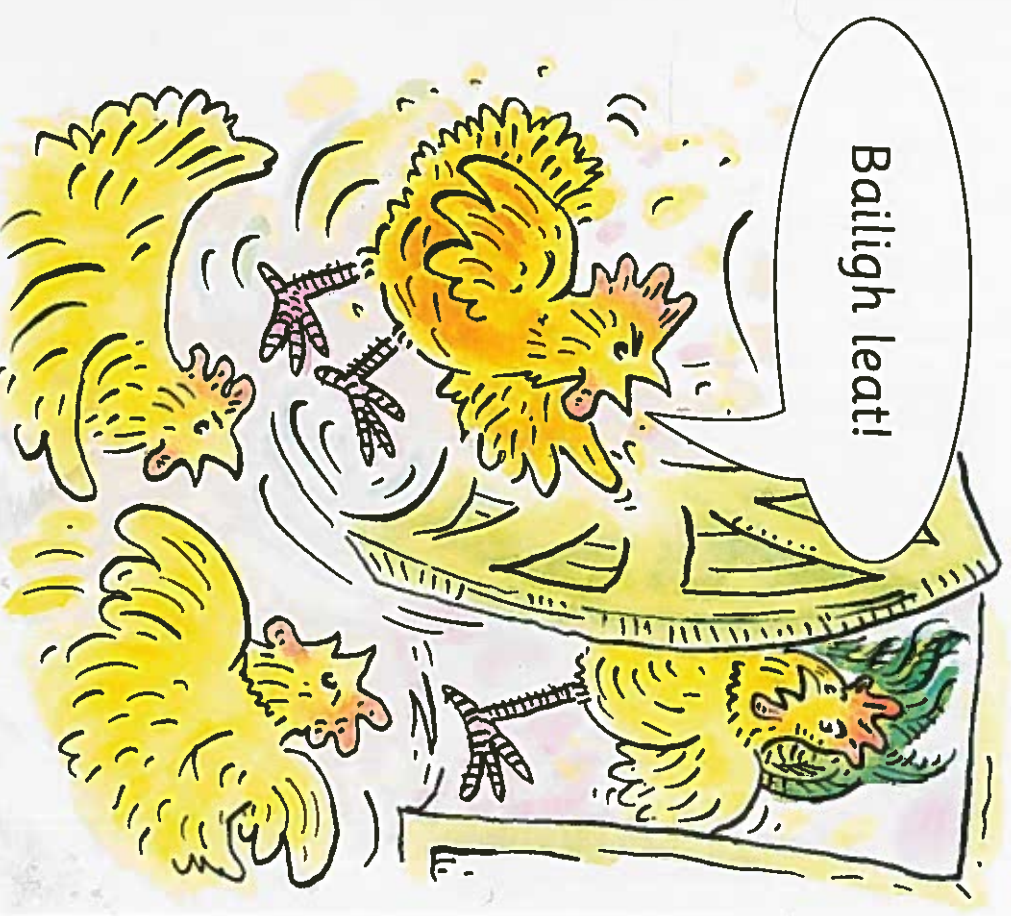
D'fhan an Chircín Dhonn ar garda.

‘Tá sé in am an doras a oscailt,’
arsa an Chircín Rua.
Nuair a d’oscail sí é ní raibh ann
ach an coileach.

‘Bailigh leat!’ arsa an Chircín Rua.
‘Níl aon chuireadh agatsa chuig
cóisir na gcearc.’

Agus dhún sí amach an doras.

Leis sin lig an coileach béic as.

Nuair a chuala sí an bhéic d'oscail an Chircín Rua an doras arís. Chonaic sí an capall agus an searrach. Chonaic sí an mhuc agus na bainbh. Chonaic sí an chaora agus na huain.

Ansin chonaic sí an coileach.

Bhí an coileach fliuch báite!
'Táim fliuch báite,' ar seisean.

Táim fliuch báite.

'Hái Hái Hái' arsa an Chircín Rua.
'Bailigh leat. Níl aon chuireadh
agatsa chuig cóisir na gcearc.'

32

